

Sygn. akt II Cz 723/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Maciej Ejsmont SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2018 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku J. B. (1) na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z 7 czerwca 2018 r., sygn. akt I Co 446/17

w sprawie egzekucyjnej (...)z wniosku wierzyciela (...) Bank S.A. w W.

przeciwko dłużnicze G. T.

prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku – J. B. (1)

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 7 czerwca 2018 r., Sąd Rejonowy w pkt I w trybie art. 759 § 2 kpc uchylił w całości postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku z 23 kwietnia (...), w sprawie egzekucyjnej (...) o ustaleniu kosztów postępowania egzekucyjnego i nakazał Komornikowi ponowne wydanie postanowienia o kosztach, w którym prawidłowo ustali wysokość opłaty egzekucyjnej, poprzez obliczenie jej od świadczenia wyegzekwowanego na rzecz wierzyciela, zaś w pkt II zwrócił projekt planu podziału. W ocenie Sądu Rejonowego, świadczenie uzyskane przez Komornika w wyniku przeprowadzonej egzekucji to suma uzyskana z egzekucji, albo suma uzyskana przez egzekucję. Pojęcia te nie mogą być utożsamiane z użytym w art. 49 ust. 1 ustawy o komornikach i egzekucji pojęciem wyegzekwowane świadczenie, które należy rozumieć, jako świadczenie przypadające egzekwującemu wierzycielowi. Zdaniem Sądu Rejonowego, opłata egzekucyjna w powyższym postanowieniu Komornika, mając na wadze uzasadnienie tego postanowienia oraz przedłożony projekt planu podziału, nie została obliczona od wyegzekwowanego świadczenia. Z powodu uchylenia zaskarżonego postanowienia, zwrócono również projekt planu podziału.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, Komornik zarzucił naruszenie art. 49 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie podstawy do obliczenia opłaty egzekucyjnej, kwoty przekazanej wyłącznie do wierzycieli przyłączonych do egzekucji. W uzasadnieniu skarżący wskazał, że Sąd Rejonowy uchylił postanowienie wskazując, że podstawą ustalenia opłaty egzekucyjnej nie jest kwota przekazana do wierzycieli, lecz jedynie kwota przekazana wierzycielom przyłączonym do egzekucji z nieruchomości. Z tą oceną skarżący się nie zgodził podnosząc, że niezrozumiałe jest rozróżnienie sposobu zaspokajania wierzyciela egzekwującego od wierzyciela hipotecznego. Mając na uwadze powyższe, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jest zasadne.

Na wstępie należy podnieść, że Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia stwierdził, że opłata egzekucyjna ustalona przez Komornika nie została obliczona od wyegzekwowanego świadczenia, jednak w dalszej części swej argumentacji Sąd w żaden precyzyjny sposób nie wskazał dlaczego doszedł do takiej konkluzji / powołał się on jedynie na uzasadnienie postanowienia Komornika o ustaleniu kosztów postępowania egzekucyjnego oraz na przedłożony projekt planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji /. Z początkowych wywodów zawartych w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sądu Rejonowego można wywnioskować, że Sąd stanął na stanowisku, iż podstawą do obliczenia opłaty sądowej może być jedynie kwota przekazana wierzycielowi egzekwującemu i że taki pogląd wynika również z orzeczenia Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 9 listopada 2015r, wydanego w sprawie (...). Z takim stanowiskiem Sądu I instancji zgodzić się nie można. Po pierwsze należy zauważyć, że zgodnie z art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r o komornikach sądowych i egzekucji w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 15% wartości **wyegzekwowanego** świadczenia. Tak więc wysokość tejże opłaty zależy od wartości wyegzekwowanego świadczenia. Nie jest ona więc – zdaniem Sądu Okręgowego-w żaden sposób uzależniona od tego czy to świadczenie zostało wyegzekwowane na rzecz wierzycieli składających wnioski egzekucyjne czy też na rzecz wierzycieli hipotecznych, którzy przecież, z mocy prawa, są również uczestnikami postępowania egzekucyjnego. Natomiast pod pojęciem świadczenia wyegzekwowanego należy rozumieć kwotę jaką komornik przekazał wierzycielowi celem zaspokojenia roszczenia. W orzeczeniu Sądu Okręgowego z dnia 9 listopada 2015r stwierdzono, że podstawą do naliczenia opłaty egzekucyjnej nie może być suma uzyskana ze sprzedaży zajętej nieruchomości, gdyż może wystąpić taka sytuacja, że kwota ta będzie wyższa niż suma świadczeń egzekwowanych. W takim więc wypadku Komornik pobierałby opłatę także od nadwyżki podlegającej zwrotowi na rzecz dłużnika, a takiej sytuacji zaaprobować nie można. Przedstawiając takie, słuszne zresztą, stanowisko Sąd Okręgowy powołał się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 18 lipca 2012r, sygn. akt III CZP 27/12. Jednak w sprawie rozpoznawanej aktualnie, w ogóle nie można mówić o takiej sytuacji, gdyż cała suma podlegająca podziałowi została przekazana na rzecz wierzyciela hipotecznego i składającego wniosek o egzekucję, stąd też Komornik miał prawo naliczenia opłaty egzekucyjnej od całej tej kwoty, gdyż do zwrotu dłużnikowi nie pozostawała żadna nadwyżka.

Z tych wszystkich względów zażalenie Komornika jako uzasadnione musiało podlegać uwzględnieniu / art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc.

(...)